

Склади команд:

„НИВА“ (Вінниця)

Головний тренер: м. с. з. тр. Україн. Ю. Г. ШКОЛЬНИКОВ
 Начальник команди: І. Ф. ГАТАУЛІН
 Тренери: В. В. ГРОЗНИЙ, А. Е. БОВАРИКО, П. Н. КАСАНОВ.

Воротарі:

№ Володимир Циткін (1966) № Віталій Циганков (1973)

Захисники:

№ Ігор Коваль (1973) № Віталій Тарасенко (1961)
 № Сергій Сапронов (1961) № Леонід Гайдаржи (1959)
 № Борис Толкачов (1966) № Олег Хвоя (1971)

Півзахисники:

№ Олександр Карабиков (1972) № Олексій Рябцев (1974)
 № Юрій Солов'єнко (1971) № Олександр Горшков (1970)
 № Юрій Миколаєнко (1965) № Олег Надуда (1971)
 № Олександр Подоляк (1962)

Нападаючі:

№ Юрій Овчаренко (1968) № Віталій Косовський (1973)
 № Андрій Борисюк (1975) № Віктор Бровченко (1976)

„СТАЛЬ“ (Алчевськ)

Начальник команди: ПОЛУБАТКО Володимир Олексійович.
 Головний тренер: ВОЛОБУЄВ Анатолій Іванович.
 Тренер: ФЛІМОНОВ Віктор Петрович.

Воротарі:

№ Олександр Ногін (1970) № Юрій Малигін (1971)

Захисники:

№ Віталій Чайка (1970) № Володимир Зінченко (1970)
 № Олег Гопей (1970) № Вячеслав Олещенко (1966)
 № Андрій Оксимець (1974) № Сергій Федоров (1970)

Півзахисники:

№ Андрій Цвік (1971) № Геннадій Бацкаєв (1960)
 № Роман Кучірко (1973) № Іван Коваленко (1967)
 № Олег Провкін (1972) № Вадим Плотников (1968)

Нападаючі:

№ Євген Манько (1971) № Ігор Гнезділов (1970)
 № Олег Мажаєв (1966) № Єдуард Гарбар (1968)

★ УВАГА!

Наступну гру на нашому стадіоні «Нива» проведе 5 травня з командою «Кристал» (Чортків).

Запрошуємо на стадіон.

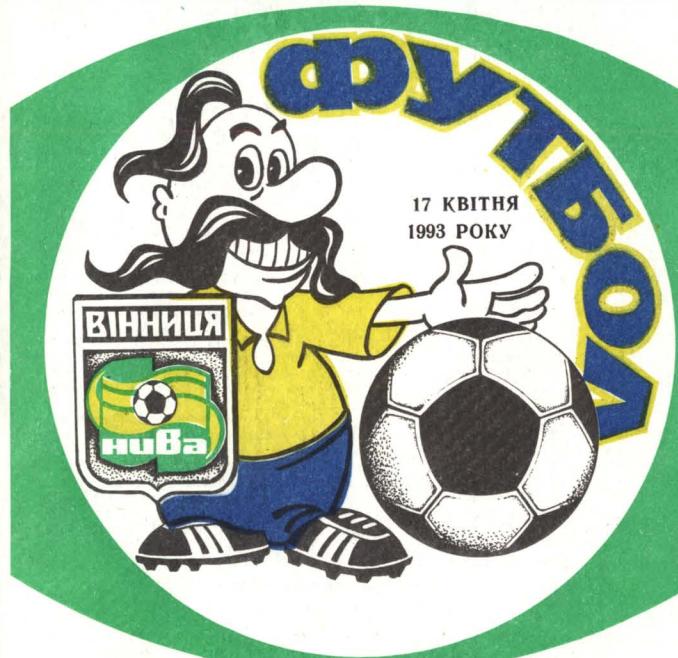
Програму підготували: Ю. Михалюк, О. Колядя, О. Гальперін.

Відповідальні за випуск: М. Флігельтуб, А. Андрущенко.

Вінобрідкарня, зам. 184, тир. 500.

«КЛФ»

„Клуб любителів футболу“ 2 чемпіонат України Перша ліга



«НИВА»
 (ВІННИЦЯ)

№ 16 (96)

«Стадіон»
ДОКОМОТИВ

«СТАЛЬ»
 (АЛЧЕВСЬК)

ПОЧАТОК О 17 ГОД.

У НАС В ГОСТЯХ...

„СТАЛЬ“ (Алчевськ)

Сьогодні «Нива» приймає ще один колектив з Луганщини, з яким наші болельники майже не знають. Тому невеликий Історичний екскурс в минуле алчевського (раніше місто називалось Ворошиловськ, потім Комунарськ) футбол буде доречним. Перша команда тут була створена ще у 1909 р. «Сталь» починає свою біографію з 1936 р., коли вона дебютувала в 4-й групі чемпіонату України. Команда швидко прогресувала, і вже наступного сезону перемогла в 3-й групі. В цей час «Сталь» кілька разів стає чемпіоном Луганської області, що в тому футболному краї зробити зовсім не просто.

З 1960 р. починається новий підйом команди. Вона перемагає в солідному турнірі Українського спортивного розвитку «Авангард» (тренер — В. О. Чумак). Через два роки алчевська команда під назвою «Металург» виходить на всесоюзну арену. В класі «Б» вона фінішує на 11-му місці. В сезоні-65 колектив виявився третім, «Комунарець» (чоргова — назва алчевської команди) до цього успіху привів тренер В. А. Васильєв. Серед гравців виділялись А. Щавелев, В. Саломійов, А. Козлов, Н. Грутман (ви, до речі, передішов з Вінниці). Але наступний сезон виявився дуже незданим. Багатьох гравців, що називається, розібрали, і алчевська команда провалилась. Лише 18 місце серед 20 учасників. Потім семидесяті рік, який приніс реформи у наш футбол, які, напевно, не витримала алчевська

команда. До 1991 р. вона зникає з всесоюзної арени. Команда змагалася в чемпіонатах області, колективів фізкультури республіки і чекала свого часу. Наприкінці 80-х років алчевська команда починає пробиватись до другої ліги.

В сезоні-89 «Сталь» займає третє місце в одній з зон КФК. Вона поступилась лише «Суїлі» з Лубни та александрийському «Шахтарю». У наступному році «Сталь» зробила рокировку з цими суперниками і фінішувала першою. Добре виступили алчевці і у фінальному турнірі. Вони завоююють друге місце і путівку до ліги майстрів. Але в чемпіонаті 1991 р. «Сталь» лаврів не здобула, фінішувавши на сімнадцятому місці. Перший самостійний чемпіонат «Сталь» проводила у 1-й лізі. I перед нею було одне завдання — втриматись в цьому ешелоні нашого незалежного футболу.

У весняній першості «Сталь» виборола рівнінне 9-те місце. Кращими бомбардірами стали Сердюков — 7 голів та Олещенко, який забив п'ять м'ячів.

До другого кола поточного чемпіонату «Сталь» через брак коштів готовувалася тільки в рідних стінах. Вдалось зберегти склад (лише Гаврилюк перешов до хмельницького «Поділля»). А запросила «Сталь» нападаючого Манько з Донецька та Плотникову зі Стараховиць. I включила до складу ряд вихованців місцевого спорту. Интернату.

ЦИФРОВЕ ДОСЬЮ «СТАЛІ»:

Клас «Б»

Роки	I	В.	Н	П	М	О
63—70	298	113	86	99	374—329	312
II ліга						
90	50	15	15	20	58—73	45
1-а ліга чемпіонату України						
1992 (весна)	26	9	8	9	28—22	26

«КЛФ»

«СТАЛЬ» ВІДСЯ ВИЖУДОП

АФІША ЧЕМПІОНАТУ

ЧЕМПІОНАТ МОНДА

Сьогодні зустрічається

«Скала» — «Закарпаття»

«Евіс» — СК «Одеса»

«Металург» — «Артганія»

«Прикарпаття» — «Темпі»

«Приладист» — «Кристал»

«Росія» — «Шахтар»

«Динамо-2» — «Поліграфтехніка»

10 — «Авангард» № 1

«Поділля» — «Хімік»

«Десна» — «Нафтівник»

«Автомобіліст» — «Воресла»

З історії зустрічей сьогоднішніх суперників

Команди Вінниці та Алчевська, також склалися турнірна доля, зустрічались між собою лише кілька разів.

Вперше побачення відбулося у 1970 р., коли команди грали у класі «Б». В Алчевську результат 1:1. Гол у ворота господарів забив В. Даюба.

В другому колі поєдинок відбувся у Вінниці. «Локомотів» переміг 1:0. М'яч забив Е. Сіліко.

І ось у минулому році втретє зустрілися вінницька та алчевська команди майстрів.

(Переглянуте протокол тієї приєднаної до учасників турніру)

28 жовтня 1992 року.

м. Алчевськ, стадіон «Сталь»,
4000 глядачів.

Суддя: Н. Бринза (Ніжин), В. Петров (Чумак (обидва — Харків)).

Голи: В. Даюба (67, з пен.), Г. Харя (25).

1438. «Сталь» — «Нива» — 1:1 (0:1).

Суддя: Н. Бринза (Ніжин), В. Петров (Чумак (обидва — Харків)).

Голи: В. Даюба (67, з пен.), Г. Харя (25).

Склад «Сталі»: Олександр Ногін, Віталій Чайка (О. Прорвіан, 74), Володимир Зінченко, Олег Гопей, Юрій Нищечко, Роман Кучирко (Андрій Цвік, 58), Вячеслав Олещенко, капітан, Олег Можаєв (Сергій Федоров, 60), Петро Гаврилюк, Іван Коваленко (Сергій Сердюков, 70), Едуард Гарбар (Ігор Гнєздилов, 73).

Склад «Ниви»: Панфілов, Гайдарян, Сапронов, Ройк, Тарасенко — капітан, Солов'яненко (Охримчук, 62), Хвоя (Коваль, 75), Шубін (Бондарчук, 46), Надуда, Горишков, Харя.

ФУТВОЛІСТИ «СТАЛІ», ЯКІ ЗАБИВАЛИ ГОЛІ У І ЧЕМПІОНАТІ УКРАЇНИ.

1. Сердюков — 7

6. Чайка — 2

2. Олещенко — 5

7. Гнєздилов — 1

3. Цвік — 4

8. Круону — 1

4. Баткаєв — 3

9. Михалев — 1

5. Плотников — 3

10. Можаєв — 1

«КЛФ»

ПОСЛУЖНИЙ РЕЄСТР «СТАЛІ»

станом на 3 квітня 1993 р.

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ

Домашні ігри

1. СК «Одеса» — 0:1	8. «Ніва» — 1:1
2. «Артавія» — 3:0	9. «Поділля» — 2:0
3. «Шахтар» — 3:0	10. «Прикарпаття» — 1:1
4. «Поліграфтехніка» — 1:0	11. «Приборист» — 1:0
5. «Хімік» — 1:0	
6. «Закарпаття» — 3:1	У підсумку + 8 = 2 — 1,
7. «Скала» — 1:0	M (17:4)

ВИЗНІ МАТЧІ

1. «Енергія» — 0:0	8. «Автомобіліст» — 1:1
2. «Металург» — 0:2	9. «Рось» — 0:0
3. «Темп» — 0:1	10. «Динамо-2» — 0:2
4. «Кристал» — 0:1	11. «Приладист» — 0:1
5. «Нафтогаз» — 0:3	12. «Прикарпаття» — 0:0
6. «Ворскла» — 0:1	У підсумку + 0 = 4 — 8,
7. «Десна» — 0:1	M (1:13)

БОМБАРДИРИ «СТАЛІ»

У 2-МУ ЧЕМПІОНАТІ

станом на 3 квітня 1993 року.

1. Чайка — 5	6. Гаврилюк — 1
2. Гарбар — 3	7. Зинченко — 1
3. Гопей — 2	8. Сердюков — 1
4. Можаєв — 2	9. Цвік — 1
5. Коваленко — 2	



Іменини Вінницького футболу

У ці дні нашій команді майстрів, як відомо, виповнюється 35 років. Ми вітаємо «Ниву» з прекрасним ювілеєм.

З того першого складу, який весною 1958 року стартував на всесоюзний арені, в нашому місті проживає нині лише одна людина. Але яка. Це Михайло Васильович Петров. Він назавжди залишився у футболі і в місті над Бугом. Заслужений тренер України Михайло Васильович виховав не одне покоління юних прихильників шкіряного м'яча. І зараз декілька його учнів

входять до складу юнацької збірної країни.

Поздоровляємо земляка з ювілеєм команди, якій він віддав найкращі роки, і бажаємо йому міцного здоров'я, невичерпного оптимізму.

З 35-річним ювілеєм Вас, футбольна команда майстрів міста Вінниці!

* * *

Шановні любителі футболу!

Якщо Вас цікавить рахунок зустрічей за участь «Ниви» або інші результати у першій лізі чемпіонату України, дзвоніть по телефону: 5-81-54.

ЗУСТРІЧІ З МЯЧЕМ

Звичайно, максимум уваги наші болітники приділяють «Ниві».

Але, між іншим, у нас зараз дуже цікавий і масовий футболь.

Це, так би мовити, кардрова база клубу майстрів (іншінці керівники «Ниви» з задоволенням запрошу-

ють в команди кращих, юніх гравців з колекційних областей). І тому

у сенсі справжнім любителям футболу звертати увагу і на події в обласному чемпіонаті. Друге коло обіцяє бути цікавим та боювим.

Демілька слів про матчі, які очікуються в нашому місті

найближчим часом. Завтра, 18 квітня відбудеться цікавий матч між «Хіміком» та «Нафтою».

А 25 квітня «Інтерпрайз» прийматиме Тростянецьку «Ниву». Обидва поєдинки проходитимуть на стадіоні ДПЗ-18. Початок о 15:00 годині.

чали не дуже вдало. Нічия на своєму полі з мінулочним недвояко — колективом з Чернігова (1:1), «Локомотив», за щастя, не зінтився і доказав потім свою силу — три поспіль перемоги, і вони на звичному місці лідера. Далі були і щасливі дні, коли «Локомотив» брав гору над командами з Ужгорода, Києва, Житомира, Рівного, Миколаєва. Але були і сумні, коли подоляни поступалися колективам з Кіровограда та Дрогобича. До речі, подолавши житомирян на їх полі (ви вже знаєте, що це були особливими принципами Ігри), — «Локомотив» здобув свою, соту перемогу в чемпіонатах. Відзначимо, також, А. Люсю, який гарні та вже з «Полтася», забив своїм колишнім одноклубникам гол, який виявився сотим у воротах «Локомотиву». Як завжди, прем'єрою кроку — разом з неприміним. А, подолавши «Суднодбувник» (1:0), гол забив Кохановський). «Локомотив» зробив роківку з мілколіттями і вийшов на друге місце. Попереду впевнено йшов «Чорноморець». На 6—7 очок випереджав він найближчих суперників, бо в 11 матчах не зазнав жодної поразки.

І була в середині цього сезону незабутня зустріч з усавленним бразильським клубом «Мадурейра». «Локомотив» заслухав що гру своєю стабільністю за три роки існування, небияким авторитетом, «Мадурейра» вже провела ряд гор в Союзі і досить успішно.

І ось скептичний липневий день. По-

КЛАС «Б», ПЕРША ЗОНА УКРАЇНИ, 1961 р.

Команда	І	В	Н	П	М'ячі	О
1. «Чорноморець». Одеса	34	26	5	3	66-23	57
2. «Локомотив», Вінниця	34	21	8	5	56-27	50
3. «Зірка». Кіровоград	34	18	7	9	71-39	46
4. СКА. Львів	34	17	8	9	50-40	42
5. «Спартак». Чернігів	34	17	13	8	50-49	39
6. «Полтася». Житомир	34	13	8	13	47-41	34
7. «Суднодбувник». Миколаїв	34	13	8	13	49-48	34
8. «Динамо». Хмельницький	34	13	7	14	47-45	33
9. «Авангард». Чернівці	34	11	10	13	50-53	32
10. «Голострін». Рівне	34	13	6	15	51-61	32
11. «Воронізна». Ужгород	34	11	9	14	29-31	31
12. «Спартак». Стрий	34	13	5	16	48-64	31
13. «Авангард». Тернопіль	34	12	6	16	46-52	30
14. «Маяк». Херсон	34	10	10	14	33-39	30
15. «Арсенал». Київ	34	10	9	15	49-45	29
16. «Колоспінськ». Черкаси	34	9	10	15	25-47	28
17. «Нафтопінськ». Дрогобич	34	6	7	21	26-63	19
18. «Волинь». Луцьк	34	5	8	21	33-57	18

«КЛФ»

ЮРІЙ ОВЧАРЕНКО...

“МРІЮ ВОСЕНИ ЗІГРАТИ ПРОТИ КИЇВСЬКОГО „ДИНАМО“”

— Юра, Ваша гра вже встигла побитись вінницьким болільникам, але все ж вони ще мало знайомі з Вами. Отож я кілька слів про себе.

— Я народився 25 квітня 1968 року в місті Примуки. Важкі 76 кілограмів. Відсот 177 сантиметрів. За чернігівську «Десну» забив за два попередніх сезони у чемпіонатах 29 голів. Власне кажучи, це вся моя біографія на сьогодні.

— А я Ви прийшли у футбол?

— Тут головну роль зіграв батько. Він, до речі, сам був хорошим гравцем. Ряд сезонів виступав в одному складі з Юхимом Григоровичем Шкользиковим.

— Чому Ви вирішили залишити «Десну»?

— Скажу відверто, два роки я грав за команду з великим задоволенням. Віддавався повністю на тренуваннях



та у грі. Та керівництво команди не під渭о, не виконавши обіцяні. Тому з чистою совістю і прийняв запрошення з Вінниці.

— Ваша головна мрія?

— Закріпитись в основному складі «Ниви» і забити у другому колі бойові двадцять голів. Мрію восени зіграти проти київського «Дінамо». Звичайні, під пропором вінницької «Ниви» в першому колі чемпіонату виції ліги.

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ ВІННИЦЬКОЇ КОМАНДИ МАЙСТРІВ „ЛОКОМОТИВ“

1961 р.

Підтвердження класу

За три роки свого існування «Локомотив» наколишив майстерність, досвід, загартував характер. Слався кістяком команди, який відчув свою силу, і був впевнений у своїх можливостях.

Готуючись до сезону-61, «Локомотив» у контрольних іграх переміг мінську «Беларусь» (3:0), воронізький «Труд» (2:1), ярославський «Шинник» (4:2), свердловський «Уралмаш» (4:1).

Проте чемпіонат подоляни розпоч

«КЛФ»